

Tóth Mariann
Emlékek tébolya

*Emlékek zilálnak,
füledben hallod,
kergetnek, elkapnak,
nem kell akarnod.*

*Felvillannak képek,
gonoszak és bántók,
elfeledted régen,
jobb volt tőlük távol.*

*Aljas mondatok
jutnak be agyadba,
monoton zúgással
zavart okozva.*

*A levegő ólom,
lélegezni nehéz,
könnyel telt szemedben
ordít a rettegés.*

*Elmédnek játéka,
mi történik veled,
sakk-mattot kaptál,
legyőzött a sereg!*

*Eltemetett képek
hantjukból ébredtek,
leigáztak Téged,
mert gyáván engedted.*